

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

منية المرید

آداب شاگرد نسبت به استاد ۱۱

جلسه ۱۱۱

بندانی نیشابوری

آداب مخصوص شاگرد:

قسم دوم: آداب و وظایف شاگرد در مقابل استاد

مورد بیست و چهارم: همانند مردم عوام با استاد خود صحبت نکنند، به طور مثال از گفتن کلمات یا جملاتی مثل: «چته؟» «فهمیدی؟»، «شنیدی؟» و... خودداری کند و همچنین خطابات اشخاص دیگر را نیز برای استاد نقل نکند اگر خطاب قرار دادن استاد با آنها شایسته نیست، هرچند این نقل و حکایت است و مخاطب او استاد نیست، مثل: فلانی به فلانی گفت: تو حیا نداری، تو خیر نداری و...، بلکه به نحو دیگری حکایت کند که حتی شبهه بی احترامی به استاد پیش نیاید، مثلاً بجای ضمیر مخاطب، از ضمیر غایب استفاده کند.

مورد بیست و پنجم: اگر استاد دچار لغزش در تلفظ شد و کلمه ای بیان کرد که شبیه یکی از کلمات مستهجن است، طلبه نباید بخندد یا مسخره کند یا آن کلمه را تکرار کند یا به دیگران اشاره کند در مورد خطای استاد، بلکه اصلاً نباید در مورد زشتی کلمه فکر کند و نباید آن را در قلب و دلش راه دهد.

مورد بیست و ششم: اگر سوالی از استاد مطرح شد، طلبه نباید در جواب دادن از استاد سبقت بگیرد و طوری رفتار کند که جواب را می داند مگر اینکه میدانند که استاد به این کار او راضی است یا خود استاد از قبل گفته است که شاگردان می توانند جواب دهند.

مورد بیست و هفتم: طلبه نباید کلام استاد را قطع کند حتی اگر کلام استاد در مورد درس نیست و همچنین

نباید در سخن گفتن، با استاد رقابت کند و پیش از استاد حرف بزند و هنگامی که استاد با او یا با دیگران حرف می زند، طلبه نباید با دیگران مشغول صحبت شود، بلکه تمام تلاش او باید این باشد که به سخنان استاد گوش داده و بفهمد.